

κέα· ὁ δὲ κώνωψ πρὸς οὐδὲν γλυκὺ, ἀλλὰ πρὸς τὰ ὀξέα.
 (17) Τὸ δὲ τῇ ἀφῇ αἰσθάνεσθαι, ὥσπερ καὶ πρότερον εἴρηται,
 πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς ζώοις. Τὰ δ' ὀστρακόδερμα ὀσφρησιν μὲν
 καὶ γεῦσιν ἔχει, φανερόν δ' ἐκ τῶν δελεασμῶν, οἷον ἐπὶ τῆς
 5 πορφύρας· αὕτη γὰρ δελεάζεται τοῖς σαπροῖς, καὶ προσέρ-
 χεται πρὸς τὸ τοιοῦτον δέλεαρ, ὡς αἰσθῆσιν ἔχουσα πόρ-
 ρωθεν. Καὶ τῶν χυμῶν δ' ὅτι αἰσθῆσιν ἔχει, φανερόν ἐκ τῶν
 αὐτῶν· πρὸς ἃ γὰρ διὰ τὰς ὀσμάς προσέρχεται κρίνοντα,
 τούτων χαίρει καὶ τοῖς χυμοῖς ἕκαστα. (18) Ἔτι δ' ὅσα ἔχει
 10 στόμα, χαίρει καὶ λυπεῖται τῇ τῶν χυμῶν ἄψει. Περὶ δ'
 ὄψεως καὶ ἀκοῆς βέβαιον μὲν οὐθέν ἐστιν, οὐδὲ λίαν φανερόν,
 δοκοῦσι δ' οἱ τε σωλῆνες, ἃν τι ψοφήσῃ, καταδύεσθαι, καὶ
 φεύγειν κατωτέρω, ὅταν αἰσθῶνται τὸ σιδήριον προσίόν
 (ὑπερέχει γὰρ αὐτῶν μικρόν, τὸ δ' ἄλλο ὥσπερ ἐν θαλάμῃ
 15 ἐστίν)· καὶ οἱ κτένες, ἐάν τις προσφέρῃ τὸν δάκτυλον χά-
 σκουσι, συμμύουσιν ὡς ὀρώντες. (19) Καὶ τοὺς νηρίτας δ'
 οἱ θηρεύοντες οὐ κατὰ πνεῦμα πρόσαντες θηρεύουσιν, ὅταν
 θηρεύωσιν αὐτοὺς εἰς τὸ δέλεαρ, οὐδὲ φθεγγόμενοι, ἀλλὰ
 σιωπῶντες, ὡς ὀσφραινομένων καὶ ἀκουόντων· ἐὰν δὲ φθέγ-
 20 γωνται, φασὶν ὑποφεύγειν αὐτοὺς. Ἡκιστα δὲ τὴν ὀσφρησιν
 τῶν ὀστρακοδέρμων φαίνεται ἔχειν τῶν μὲν πορευτικῶν ἐχι-
 νος, τῶν δ' ἀκινήτων τήθυα καὶ βάλανοι. Περὶ μὲν οὖν τῶν
 αἰσθητηρίων τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον τοῖς ζώοις πᾶσιν.

2. Ὡσπερ] ὅπερ Bk.— 15-16. Τὸν δάκτυλον, χάσκουσι καὶ συμμύουσιν
 Bk.— 17. Πρόσαντες] προσιόντες Bk.— 18. Θηρεύσωσιν Bk.